

δοκεί δὲ συσπᾶν τὸ ὀπίπολῆς καὶ τὸ θερμῶς A
 ἢ ῥιγούτων, ἅτε τῷ θερμῷ ἐκκεκρημένου.
 δι' ὃ καὶ φρεῖ ποιοῖ. συσπᾶται δὲ καὶ ἡ ὀχέα
 τῷ ἀδίδου αἵμα, καὶ συνεφέλονται καὶ οἱ ὀρ-
 ραὶ αὐτοῖς συσπλοῦνται. θεῖπον δὲ φαίνε-
 ται ὅτι ἢ ἀφροδίτων, ὃ γὰρ φόβος ἐκκρίνη,
 καὶ πολλοὶ ἢ ἀρρωσίωντων καὶ ἢ ἀπει-
 φόδων συγμινεῖ ἢ τῆς γυνῆς περὶ εἶς.

Ὅσα περὶ σωφροσύνης καὶ ἀκολα- B
 σίας, καὶ ἐγκρατείας καὶ
 ἀκρασίας. κη.

Δ Ἰὰ τὴν ἔννοιαν καὶ μνηστικῶν, ὅταν ἐπιθυμῶντες
 ἀκολάστως ζῶν, μὴ ἀκολάστως δια-
 τῶνται; ὅς Διονύσιος ὁ τύραννος, ἐπεὶ ἐν
 [τῇ] πολιορκίᾳ ἐπέωσατο τὸ πίνων ὀλίγον πι-
 νὰ χρόνον, ὁδύς ἐφθίσασεν, ἕως πάλιν εἰς
 τὴν μεθῶν μετέβαλεν, ἢ μέγα μὲν καὶ τὸ C
 ἔδος ἔβην ἐκείνοι; φύσις γὰρ ἡδὴ γίνεται κρη-
 σταπαρανὴ ἐχθρὸς ἐν αἵματι, ἢ ἀδραπέως ἐν ὕδα-
 τι διατελῶν, φάλλως αἰ ἔχουσι οὗτω καὶ οἱ τὰ
 ἔθνη μεταβάλλοντες, χαλκῶδες ἀπαλλάτ-
 τοισι καὶ τὸ πάλιν εἰς τὰ εἰωθότα ἐλθεῖν,
 σωτηρία γίνεται αὐτοῖς, ὡς περὶ εἰς φύσεως
 κρησάσασιν. ἐπὶ δὲ καὶ συμμητικῶδες γίνονται,
 εἰωθότες θεῖν καὶ ἄλλοι διαφλεῖ τῇ ἡδονῇ. μὴ D
 λαμβάνοντες γὰρ τὴν εἰθῆν, ὡς περὶ ὅλων μὴ
 λαμβάνοντες διαπέφθηται. οὐ μὲν δὲ καὶ τὰ
 πνευματικά ἐσθὴ μνηστικῶδες πολλῆ, ἀφαι-
 ρίεται. ἅμα τὰ ἔθνη ποιεῖ ἢ μόνον ὄντα, καὶ
 φέρται εἰς ἑμματα ἢ πνεύματα. περὶ σενεγ-
 κλημῶν ἔθνη, κατὰ κεραινὴν ὕδα-
 ρὴν γίνεται καὶ ἀβλαβῆ. γίνεται ἔθνη ἀκολά-
 στως ζῶσι πλείω τὰ πνευματικά, ἄχει π- E
 νὸς λήξασιν τῷ εἰωθότος βίου, διὰ τὸ πολλὴν
 ἀκρασίαν, ὡς περὶ ἐν αὐτοῖς ὅλων ἐπαρῆν ἐκ
 τῷ περὶ εἰωθότος βίου. ἢς τικλημῶν ἐπὶ τῷ συμ-
 φύτου θερμῷ, κατὰ τὸν χρόνον πολλῆς, βό-
 ματα ἀδρα συμβαίνει γίνεσθαι. β Διὰ τί
 καὶ μόνον δύο αἰθῆρας, ἀκρατείας λέγουσιν,
 ὅς ἀφῶν καὶ γούσιν; ἢ διὰ τὸ τὰς δύο τού-
 των γεννηθῆναι ἡδονὰς κοινὰς ἔθνη ἢ μὲν καὶ τοῖς
 ἄλλοις ζῴοις; ἅτε οὐ κοινὰ οὐσιν, ἀπρό- F
 ταταί εἰσι. δι' ὃ καὶ μάλιστα, ἢ μόνον ἐπιεί-
 θιστοί εἰσι. ὡς περὶ τῶν ἐπὶ τούτων ἢ πνεύμων,
 ψέρων, καὶ ἀκρατείας καὶ ἀκολάστου ἔθνη φαῖνται,
 διὰ τὸ ἐπὶ ἢ χειρῶν ἢ ἡδονῶν ἢ ἀδρα-
 temperantem appellamus, quoniam à

Cum igitur calor summa corporis dese-
 ruit, retrahendum sanè est: quam ob rem
 ventris quoque murmur citatur, cum timor
 vehemens detinet. Cutem quoque
 argentium summam videmus contrahi,
 vitote cum calor inde destituerit omnis,
 ex quo subsequi horror consuevit. Scrotum
 ergo sursum conuelligitur: atque eo contra-
 cto, vnà testiculi contrahuntur: quod mel-
 lius in coitu venereo patet. Meus enim
 excernit, multisque conturbatis aut per-
 territis, genitura mouetur profluuium.

Eorum qua ad temperantiam, & intemperan-
 tiam, & continentiam, & incontinentiam
 pertinent, Sectio 28. cuius quæstiones 8.

C Vt aliqui ægrotent, vbi vitam luxu-
 sè cessarunt: vt Dionysius tyrannus, quòd
 in vrbs suæ obsessione aliquantum tem-
 poris à potu solito destitit, tabe protinus
 interea laborauit. An consuetudo res ma-
 gna cuique fit, iam enim in naturæ habi-
 tum fermè absoluitur. Ergo vt pisces inter
 aerem, aut homo in aqua degens malè ha-
 beat necesse est: ita qui morem mutarint
 solitum, ægrè, atque molestè ex consuetis
 discedunt: & eòdem rediisse, sibi saluber-
 ritum habent, perinde quasi ad suæ natu-
 ræ statum redierint. Tabescunt item a
 limento carentes, quò antehac copioso,
 suauissimòque vti solebant. Quòd enim
 cibo solito non vescuntur, perinde affi-
 ciuntur, ac si nullum penitus capiant. Qui-
 netiam materia excresecens, atque inuti-
 lis, mista cum alimonix copia, hebetescit,
 exolescitque: immista autem ipsa innatat,
 ferturque in oculos, aut in pulmonem.
 Quapropter cibo deinde ingesto solito
 temperatur, dilutaque, & innoxia reddi-
 tur. Redundat præterea vacans illa mate-
 ria homini immoderatè, luxuriosèque vi-
 uenti, vbi luxuriari aliquantisper desit,
 eò quòd multam in se materiam continet
 indigestam, vita scilicet superioris con-
 geriem, qua tabescente, calore genuino,
 ac intimo efficitur, vt fluentia vberius,
 veluti copia niuis liquefacta moueantur.

2 Cur eorum tan vni modo sensuum ra-
 tionem homines incontinentes vocamus,
 id est, tactus, & gustus? An propter volu-
 ptates, quæ pariter nobis, ac cæteris ani-
 mantibus omnibus per hosce sensus ad-
 ministrantur. Quòd igitur communes eas
 cum bestiis habemus, spernimus, & solas
 omnium, aut maximè vicio, probroque da-
 mus. Itaque hominem eis addictum vitu-
 peramus, etiam incontinentem, atque in-
 terrimo voluptatum genere ducatur.